

თვე	აპრილი	მაისი	ივნისი	ივლისი
12	10	6	6	—
11	9 50	5	5	50
10	8 75	4	4	75
9	8	3	3	50
8	7 25	2	2	75
7	6 50	1	1	50

ცალკე ნომერი-ერთი შაური.

ივერია

რედაქცია:
ნიკოლოზის ქუჩა, 21.
ტფილისი.

გაზეთის დასაბამად
და განცხადებათა დასაბუთებად
უნდა მიჰყოფიან რედაქციას და წინა-კითხვის
გამაგრებ. საზოგადოების კანცელარიას.
ფასი განცხადებისა:
ჩვეულებრივი სტრიქონი პირველ გვერდზე
16 კაპ. მეორეზე-3 კაპ.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227.

„ივერიის“ ტელეფონი № 227

„ივერია“

გამოვა 1896 წელსაც

იმავე პროგრამით, რომელიც წინაა.

გამეტის დაბრუნება შეიძლება შემდეგის ადრესით:

ტფილისი.

„ივერიის“ რედაქციას

ნიკოლოზის ქუჩა, 21.

„ქართულთა შორის წერა-გაგებას გამოაგრ. საზოგადოების“ განცხადებას, სახელს ჰქონა, ბანკის ქარვასა.

საფოსტო ადრესი:

ТИФЛИСЬ. Редакция „ИВЕРΙΑ“.

დაბეჭდა მეორე გამოცემით

იბუნნამ რა ჰქმნა

მოთხრობა იაკობ გოგებაშვილისა.

წიგნი შემკულია რვა სურათით, რომელიც მკითხველს თვალწინ უდგენს: 1) ზურბა ქართულთა და მის ცოლს პატარა ქეთოთი, რომელსაც ქმარი უკრავს თარზე და ცოლი დაძვრის; 2) ქეთოს მოტყუების ტყუილ ლეგენდას; 3) ქეთოს ყიდვას ნაიბისაგან; 4) ქეთოს მოტყუების ათის წლის შემდეგ მამის მიერ; 5) ქეთოს მოყვანას შინ; 6) დედა მფერის „იან-ნანასა“ და ქეთო გონზედ მოდის, ცნობულობს დედს და იგონებს თავის ბავშვობას; 7) ქეთო ხელზედ გაშლილი მირბის ღედისკენ; 8) დედა და შვილი ერთმანეთს ეხვევიან. წიგნი ისყიდება დამკვეთთა წიგნის მაღაზიაში: ტფილისში წერა-კითხვის საზოგადოების მაღაზიაში, ქუთაისში ბეგენიშვილთან და კელაქთან, ოზურგეთსა და სენაკში თავარქილაძესთან. ფასი კვლეგან ორი შაური. (10—4)

დაბეჭდა მეხუთე გამოცემით

„РУССКОЕ СЛОВО“

შედგენილია

იაკობ გოგებაშვილის მიერ.

ტექსტი წიგნისა უცვლელია, მაგრამ ას-ორმოც-და-ათი ახალი სურათი აქვს ჩართული, რვა საბავშვო ლექსი მეთრე წიგნიდან გადმოტანილია პირველ წიგნში და ბოლოში დამატებული აქვს წერტილი ხელის რუსული ღედანი. ფასი წიგნისა ექვსი შაური, დამატებულია—ორი აბაზი. ვინც ოც-და-ათს ან მეტს ცალს იყიდის, წიგნი დაეთმობა ხუთ შაურად, დამატებული 32 კაპეიკად. (6—6)

ქართული თეატრი.

ოთხშაბათს, 1 ნოემბერს, 1895 წ.

ქართულ დრამატულ საზოგადოების განცხადება

წარმოადგენილი იქნება

ქ.ნ. საფაროვისა, ავლიშვილისა, ბ.ნ. აბაშიძისა, კ. მესხისა და ალექსი-მესხიშვილის მონაწილეობით

პირველად ახალი პიესა

I

ათეზან ფალიგაშვილი

1 მოქ. ვაღმ. პ. ყიფიანის მიერ.

II

სევილიელი დალიაქი

მოქალია 4 მოქ. თბ. მომარაგების, თარ. ყიფიანის მიერ

მინაწილეობას ღებულობენ: საფაროვისა, ავლიშვილისა, ბ.ნ. აბაშიძის, ალექსი-მესხიშვილის, კ. მესხის, სვი-

მონიძე, გედევანოვი, ადამიძე, სფეროვი, კანდელია და სხვ.

ადგილებსა ფასს ჩვეულებრივად. მოწვევებისათვის ადგილები ლოქების უკან 65 კაპ.

დასაწყისი სწორედ 8 საათზედ. რეჟისორი ვლ. ალექსი-მესხიშვილი.

რადგან 29 ოქტომბერს არ შესდება

სასანგებო პიესა

წარბ პითხვის გააგრილებილად საზოგადოებისა

წევრთა საქმით რიცხვის დაუსწრებლობის გამო, ამიტომ, თანხმად საზოგადოების წესდების § 15 ისა, იგი ხელ-მეორედ დანიშნულ იქნა 13 გოგობისთვის, საღამოს 7 საათზედ, ტფილისის სათავად-ნაწაურ ბანკის დარბაზში. განახლებულია შემდეგი საგნები:

1, მოხსენება გამოცემისა დასამატებლის ხარჯების გილდების შესახებ.

2, არჩევანი კომისიისა, რომელმაც უნდა გამოძებნოს საშუალებანი ახლანდელის სკოლების გასაუმჯობესებლად და ახლების დასარსებლად.

3, არჩევანი სარევიზო კომისიის წევრთა შესაბამისებლად მიმდინარე წლის ანგარიშისა და 3, არჩევანი საზოგადოების ახლის წევრებისა.

(3—1)

გამოვიდა კ. თავართქილაძის მიერ გამოცემული ახალი წიგნები:

1) „საჩუქარი“ (ლექსთა კრება) მთხრობილ კრებითათვის. შეკრებილი ი. გომელაურის მიერ. 48 გვერდი, ფასი ერთი შაური.

2) „ღვინო“ მ. ლეონოვსკისა. თარგმნილი მ. გურგენილისა. ავტორის, მთარგმნელისა და 8 სხვა სურათით კარგს ქალაღზედ. ფასი 10 კ.

3) „ქალები“ (ანუ ყველა მეცნიერთა და ფილოსოფოსთა თქმული და გავრდილი ქალების შესახებ). შეკრებილი თ. სახაკიას მიერ. სურათით, მშენებლის ქალაღზედ 20 კ.

4) „რამდენიმე ლექსი“ ანდრო უბანიშვილისა, ფ. 15 კ.

ახალი დიბედა და ისყიდება წერა-კითხვის გამავარცხლებლის საზოგადოების წიგნის მაღაზიაში: ნ. ხარაშვილისა

ლექსები და წერილები.

გამოცემა მეხუთე.

ფასი 40 კ.

მამის ერთეული.

მოთხრობა

მოზრდილის ყმაწვილებისათვის ქრ. შვიდისა

ფასი 15 კ.

მტრედი.

მოთხრობა

მოზრდილის ყმაწვილებისათვის ქრ. შვიდისა

ფასი 10 კ.

ნაფიცი ვაქილის თანაგობა

გოგრა ბეგენის ძე

გვარჯიშა

ვლადიმერ სანაძისგან დასამართლო საქმეებს, სისხლის სამართლისა, განსაკუთრებით.

ადრესი: გოლოგინის პროსპექტი თ. მუხრან-ბატონის სახლი.

ჩემს ნახვა შეიძლება:

ღლით 9—11 საათზედ და საღამოს 5—7 საათზედ. (5—1925—5)

ივანე იაკობის ძე დოღოშვილი

ივანე იაკობის ძე დოღოშვილი მრეწველთა ქ. გორში, სახლი ონიკოვისა, სასამართლოს განყოფილების პირდაპირ. (5—1869—2).

ახალი ამბავი

„შაბათს, 28 ოქტომბერს, მოხდა კრება ქართულ დრამატულ საზოგადოებისა. კრებას, სხვათა შორის, მომხსენდა თხოვნა სახალხო კითხვათა კომისიისა. ხსენებულ კომისიის განუხრახვანად გადიდოს ის შრომა, სადაც იმართება სახალხო კითხვა და სახალხო წარმოდგენები რუსულ, ქართულ და სომხურ ენაზედ. ამ საგნისთვის იკრიბება უკვე თანხა და, სხვათა შორის, კომისია ქართულ დრამატულ საზოგადოებასაც სთხოვს 150 მან. შემწეობას. „საზოგადოების გამგებმა და კრება თანაგობაში მოგებრა ამ თხოვნას და გარდასწყვიტა 150 მან. შემწეობა მიეცეს კომისიის. კრებულ წარმომადგენელთა სურვილი, რომ ქართულ სახალხო წარმოდგენათა საქმე დრამატულ საზოგადოების მეთვალყურეობის ქვეშ იმყოფებოდეს და დეველა გამგებობას ამ მეთვალყურეობის წეს-რიგის გამორკვევისათვის ზემოხსენებულ კომისიის მოვალაბაყოფა.

ას კრებულდევ მოხდა შემდეგი არჩევნები: გამგებობის წევრებად არჩეულ იქნენ: თავ. დ. გურამიშვილი და ნ. ისარლიშვილი, გამგებობის წევრის ადრიდატად გ. ლასიშვილი და სარევიზო კომისიის წევრად ექვ. ხარაშვილი.

„გუშინ, 30 ოქტომბერს, რკინის გზის გამგებობამ ფოტოგრაფი გაიწვია, რომ ის ადგილები გადაიღოს, სადაც რკინის გზის ლინდაგია წამდარი და ან სადაც რამე უბედურება მოხდა ამ ნიაღვრებისა და წვიმების გამო.

„ქართულთა შორის წერა-კითხვის გამავარცხლებელ საზოგადოების“ წევრთა საზოგადო კრება, რომელიც გუშინ-წინ იყო დანიშნული, არ შესდგა და 13 ნოემბრისათვის იქნა გადადებული.

„ქართულმა დრამატულმა საზოგადოებამ იუბილარი თავ. რაფიელ კოსთავი საპატია წევრად ამაირჩია და შემდეგი საპატია წევრობის დიპლომი მიართვა: ქართული დრამატული საზოგადოება. პატრეცემული, ბატონო რაფიელ დავითის ძე ქართულმა დრამატულმა საზოგადოებამ ნიშნად თქვენის მოღვაწეობისა ქართულის თეატრის მიმართ ამოგირჩიათ თავისის საპატია წევრად. 22 ოქტომბერს, 1895 წელსა.

თავჯდომარე საზოგადოებისა მიხეილ ყვარლიშვილი. მდივანი ივ. მკვათიანი.“

„მთავარ-მართველი გენერალ-ადიუტანტი ს. ა. შერშეტევი ნოე-მბრის პირველ რიცხვებში სამხატურის საქმეებისა გამო პეტერბურგში წავა (გაზ. „კავკასია“).

„შაბათს, 31 ოქტომბერს, საღამოს 7 1/2 საათზედ, კავკასიის საინჟინერატორო სამეურნეო საზოგადოების სხდომა დანიშნული. სხდომა განიხილავს: მიმდინარე საქმეებს და მოხსენებს საზოგადოების საბჭოს მოქმედებისა ამ მიმდინარე წლის ზაფხულის განმავლობაში. სხდომას წევრთა გარდა გაეწე პირთაც შეუძლიანათ დაესწარნენ.

„ამ მოკლე ხანში გარდაცვლილებულმა თავ. გრ. წერეთელმა, „კვანთის“ სიტყვით, სხვა-და-სხვა საქველმოქმედო საქმეებისათვის შესაწირავი დასტრავა ათასი მანეთი. ექვდგან ოცი თუმანი ზემარ სიტყვებისა ფონდს ეტრავა და დანიარჩენი 800 მან. ასე განაწილდა: ორასი მანეთი სახმერის ქართულ ბიბლიოთეკას, ორასი—ქალენის მიმავალს სკოლის ტფილისში, ორასი—წერა-კითხვის საზოგადოებას“ და ორასიც მოსკოვლარის მიკვლევებებს.

ამ განცხადებების ისრულეში მოკვანა მიერლ თავ. ბეგან წერეთელს.

„როგორც ქართულიდან გეტყობინებენ, იქ ამ ღებებში საშინელი დიდი ნიაღვრები და თავსება წვიმები ყოფილა. ამასვე იწერებთან იმერეთიდან.

ტფილისში მტკვარი იქამდის მიდიდა, რომ გაზაფხულზედაც არ ყოფილა ამოდენა. ორი წინსქვილი ერთმანეთს დაჯახა მიხეილის ხილთან და ერთი მათგანი თითქმის სრულიად მიამსხვრია. წყალი უკვე მოვარდა ღამე და წალკა მადათაისის ნახევარ კენძებში და სხვა წყლის პირის დაბალი ადგილები. ვეროდგან ყოველი ტივი მოიტყავა. ტრეგებულ ყოფილა 15 მტკევი. როგორც ამბობენ, ეს მტკევილები წყალში დიღებენო. გუშინ-წინ მთავარ-მართველმა რიყე დათავადიერია.

„მათუმსა და ტფილისის შუა 28 ამ თვედგან რკინის გზის მატარებლების მიმოსვლა ღილის წვიმების გამო შეწყვეტილია. საღ. შორაპანსა, მარტლისსა, წიფისა, როონსა და ქობულეთში რკინის გზის ღილანდაგი საშინლად წყალმანა წვიმებისა და ზოგან კიდევ წილი. მატარებლები ტფილისიდან მხოლოდ საღ. გურ მიხილავთგომდის მიდიან. როგორც იუწყებიან, გზა რვა-ცხრა ღდღეს ადრე არ გაიწინდება და არა გაყვებდება, გადასხომით-კი შეიძლება ოთხი ღდღის შემდეგ დაიწყოს მატარებლების მიმოსვლა.

„გუშინ-წინ, 29 ოქტომბერს, საღვრ მოლითთან მე-154 ვერსზედ იმ დროს, როდესაც საქონლის მატარებელი მიდიდა, მატარებელს ქვეშე ღილანდაგი სრულიად გამოეცალა, რადგანაც წყალი ზედ ღილით გადადიოდა და ლოკომორის საქმეებისა გამო პეტერბურგში წავა (გაზ. „კავკასია“).

დნენ. ერთი გამო მოკლულ იქმნა ანთი კონტრუქტორი. არ იციან ჯერ, იქნება სხვაც იყოს ვინმე დაზარალებული. მთელის ხუთის ვერის მანძილზედ ლიდავდა წყლით არის დაფარული.

* კიდევ გვატყობინებენ ბრაიონიკებიდან: ქორაბი საშინლად მოიხილა; მთელი ხეობა წაღვრა. მიმსჯილა სრულიად შეუძლებელი გახდა; ხალხი დიდს ვსაჭირობა. ბათუმშიდან ცუცხლის გემი გავზავნეს მისაშვლებლად.

* სურამი: მდინარე სურამილა ისე უტყდა მოდილიდა; რომ მის მახლობლად მცხოვრებთ ძლიერ მოასწრეს დარჩობას გადაარჩინა. სურამის ნორტაროების კატარაში წყალი შევარდა და მხოლოდ ადგილობრივის ჯარის დახმარებით ძლიერ-ძლიერად გადაარჩინეს ნორტაროების სახლობა და ზოგიერთი ქალაქი.

* ჩვენ გვატყობინებენ, რომ ბრავო ადგილის ბათუმს ტელიის შეტევაგრაფის მოძებნი დაფუძვლია ნიადაგებს, ასე რომ ჯერ-ჯერობით დღემდე არ მოიღის ბათუმშიდან. ფოსტა-ტელეგრაფის გაშვება დიდად მცადინებოვს, რაც შეიძლება მალე შეაკეთონ ტელეგრაფის ქსელი, თუ სადმე გაფუჭებულია.

* წერა-კითხვის გამავრცელებელ საზოგადოების გამგებობამ მიიღო ითსებ პატიის ძის მგლობალი-მიგლისაგან 117 მან. და 10 კ., რომელიც შეუფარებიათ თელავის მხარეში რ. ერისთავის სახელზედ დასაჩვენებლის ფონდის სასარგებლოდ.

* მუცლავერი: ჩვენში უკვე გათავდა რთველები, მაგრამ წრეგანდელს რთველებს რთველები არ დაერქმევა, რადგან ყურბენი, როგორც საზოგადოდ სხვანა, ჩვენშიაც ნაქლები იყო. აიღავალა თუ შევხედვით რთველებს მსხვილია ვენების ზოგიერთი ვენების პატრონს შედარებით შარშანდელ მოსავლიან წელს მესამედ არ გამოვიდა. წრეგანდელი ჩურჩხელები კოწახურის წვენიც ვიგონება კაცს ამოვლებული, ისე მყავს.

* გლარი: აგერ სამი თუ ოთხი დღე იქნება, რაც ჩვენებენ ვანწყუვტილოდ წვიმს. 28 ოქტომბერს, საღამოს 10 საათი იქნებოდა, როდესაც უტყდა მოვარდა მდ. მეჯუდა, რომელიც 11 1/2 საათამდე მატულობდა და ღამის სამი საათის მერე იკლო. აღვლენული მეჯუდა მთლიან მოვიდა გორის განაპირა მეკოშურთ. მცხოვრებლებმა საშინელი წვიმლეკილი ასტესეს. წმინდა-წვიმელები (წმინდა-წყალს გორის ნაპირის ერთ ნაწილს ეხებოდა) წვიმამდე წყალში იდგნენ გათენებამდის. ხალხი ვერ ბედვდა მიუვლებს, მხოლოდ გათენებისას ურმებით გამოასხეს წყლიდან კლაქსაქსენ. აღვლენული მეჯუდა იმდენად დიდი მოდილიდა, რომ გორის საღვურის საწყობთან ლიანდაგის პირად დაგროვებული 5,000 ფუთი კომბისტო თან გაიქრა. მეჯუდის აღიდგება იგურების ტბის* გახეობას აბრალევენ.

* დაბა ოქუბი: საშაბასი, 24 ოქტომბერს, ჩვენის საყვარელი პოეტის თ. რაფიელ ერისთავის საღვურებელი გარდაიხდეს დ. ოქუბის ეკლესიაში პარაკლისი. საზოგადოება ბოლოად დაესწროს.

* ს. ტირანძისი, (ქართლი):

ვიღერ ყვავილობა გათავებობა, ვაზები უნაყოფოდ დესტოვა.— რა ამისთინა უბედურმა განახლებულმა დაავალი, ზოგუნდში ობმა და ნაყარს დაუთავა მით უფრო, რომ გულ-ნაკლულმა მეგობრებმა ვეღარ გახეიდეს წამლობა, რადგანაც მოსავლის პირი იმდენ სრულიად არ აძლევდა ხარჯის დაბრუნებისას.

* ოქ სულკო სუთანა მოსავლის დროსაკი,— იწერება ჩვენი კორესპონდენტი,— უღებნი უთუოდ სისხა და ოთხს საპარედ ღვინოს ჩაასხავდა ქვევრებში, დღეს მხოლოდ გოდრით მიიტანა ამ გლემსა, მუხარედ ატორბულმა, ყურბენი საწყინდელში... თავადიშვილი, რომელიც წერილში ზუთსა და ექვს ურუმს ღვინოს გაჰყიდა, დღეს იძულებულია ხუთი და ექვს საპარედ მოუტრეკოს ქვევრებს ძირი... თვით საუფლისწულო მამულშია ცოცხალი, სიდაც ვენახებს კეთება არაკლიათ, ჩვენის კორესპონდენტის სიტყვით, იგონი მეთაუდი მოსავლის ძლიერ მოუვიდათ.

მეტის-მეტად დაზარალებულა უფრო ბარი ადგილებს ვენახები და ეს გარეოვება გვიძეკოვებს, რომ უმთავრესი მიზეზი მოუსავლობისა განახლებლის უღრობა სიცივეში ყოფილა. რაც შეეხება პურის მოსავლს, იგი თუმცა უხვი არის, მაგრამ სრულიად არც ბაზარი აქვს და არც ფანჯირი მ—მ პურის მებრად არ

ჩვენში წელს ძირულ ნაყუნად მოვიდა სულადი, დღინოც ავრთვინი ხალია ხალი, რომელიც წინად ასე ბლომად მოდიოდა ჩვენში, წელს არცა დაგვიძლევია.

აღრესები

ჩვენს მომავალს!

დღევანდელ ღირს შესანიშნავ დღეს თქვენის ორმოც-დაათის წლის მოღვაწეობის საშობლო ენისა და ლიტერატურის ასპარეზზედ, ჩვენ, მშვენიერის ქართული ენის თქვენთან დაწერილის აზრებისა, მოგიძღვნით სალამს და დიან პატივისცემას. ეს დღეის გვირგვინი მიიღე ჩვენგან ისე, ვითარცა უძველესს დროებში ბრძენნი ბრძენნი ავირგინებდნენ თვისა ტკბილ-მგოსანთა და სურათისა, აქ, ამ ალბომში, გამოსახულია იოსებ-თქვენი მოსავლობისა იმისა, რომ თქვენს მშვენიერი, ტკბილ ერთ ქართულ ერს ეცხალებოდნოდა. მისწავლებელი, ნუ მოგვტოვებ ამ ტკბილ ენას, რომ კიდევ დიდხანს ისინაოვინს ჩვენმა ქვეყანამ!! ქართულ ღრამბიტული დასი.

დავად პატრიარქული და მსგავსი, პატრონი რაფაელ!

ქართულ ღრამბიტულ საზოგადოების გამგებობამ მოგვინოა ჩვენ გამოვავალთ უღრამის პატივისცემა და მადლობა თქვენ, რომელიც აგერ თითქმის 50 წელიწადია ითვლებით ქართულის თეატრის შესანიშნავ მოღვაწედ. როდესაც ქართული თეატრი პირველად დაიბადა, მაშინ თქვენ უკვე ხუთის წლის საზოგადო მოღვაწეობა გეთვლებოდათ. თქვენ მაშინვე აღმოუჩინეთ ერთგულება და

სიყვარული ახლად დაბადებულს საქმეს. თქვენის შიდა-შედეგობით მაშინვე მიხედით, თუ რა ძლიერ იარაღად უნდა გარდატეულიყო ქართული თეატრი ჩვენის ერის საზოგადოების გრძობების განმდიებლად— ამიტომ არ დაგიშრინებთ არც შრომა, არც თქვენი ღვათური ნიჭი, რომ ნორჩის საქმე მკვიდრ ნიადაგზედ დამდგარიყო...

იყო დრო, როდესაც ჩვენს თეატრს არ ჰქონდა რეპერტუარი და არც ჰყავდა მსახურები. ეხლა, ღვათით ამ მხრივ საქმე უკეთ არის და ამ საქმის გაუმჯობესებაში თქვენ დიდი და დიდი სასახური გავწევით.

ეხლა ქართული თეატრის საქმე უკავია ისევე, როგორც ის ერი, რომლის აღორძინებას იგი ეცხაბურება და ამ უკვდავთა შორის თქვენი სახელი უკვდავია. ქართული ღრამბიტული საზოგადოება ბუნდითა მით, რომ თქვენსთანა პატიოსანი მოღვაწე იმის წევრად ითვლება. დღეს ეს საზოგადოება გიხოვრ, მის მადლობასთან ერთად მიიღოთ ავრთველ წოდება ქართულის ღრამბიტულის საზოგადოების საბატო წევრისა.

ქ რ მ ს პ რ ე ნ დ ე ნ ი ა

დ. ბანჯა. ჩვენ, განჯისა და განჯის საღვურის მოხელე ქართველობამაც, შერშობისა დავაგარად ვიღვინაწყო ჩვენის საყვარელი პოეტის თ. რაფიელ ერისთავის იუბილე. შევიტყუთ თუ არა, რომ პრაფიციციში სტეფან კომიტეტები, ჩვენც მაშინვე შეუდგენილ საქმეს, რომ ღირსეულად შეგვედროდით საყვარელი პოეტის იუბილეს. 22 ოქტომბერს ნაწირვეს გადავიხდეთ პარაკლისი, რომელსაც დავუწეროთ თითქმის მთელი განჯის ქართველობა. პარაკლისი დაწყების წინ დეკ. მ. მინარაშვილმა წარმო-

თქვა გრძობით საესე სიტყვა, რომლითაც დასტურაბა მშენებელი თ. რაფიელ ერისთავი და მისი მოღვაწეობა სალიტერატურა ასპარეზზედ:

„სისინარული შემთხვევა ის, რისთვისაც ჩვენ შევიტყობინეთ დღეს ამ წმიდა ეკლესიაში, ივერიელნი!

საგანი ამ სისინარული დღე სასწაულისა არის ჩვენი დიდ ბატონ-საეპეოლო, ღვაწლით შემოსილი პოეტი თ. რაფ. ერისთავი. ექი არ ენებოს ამ კაცს! ვისაც კი რაიმე შესუწავლია ამ ორმოც-დაათის წლის განმავლობაში, ვგონებ ამ საშობლოს მოყვარულს აღბიანს ყველა ჩვენგანი იყნობს. დღეს 50 წელი შეგვრულდა, რაც ეს კაცი დაუღალავად და უსასყიდლოდ მუშაობს ქართულ მწერლობისთვის. ავიღოთ არ არის ამ დროში კაცი სრულია სხევირი საუკუნე ეცხაბურის უბიწოდ და ერთგულად სიმარტულად და თავის საშობლოს, როგორც ჩვენი საყვარელი პოეტი რაფიელი. უმკველად ამისთანა შემთხვევაში უნდა წინ უძღოდეს კაცს განჯედა ღვათისა და უწერად მსდღე და წყალობა მისი. სამოც-დათრთმეტი წლის მოხუცი რაფიელი დღესაც კიდევ არ აძლევს მოსვენებას თავის მოხუცებისაგან დასუტებულ მარჯვენასა და კვლავ ამდღებებს ქართულ მწერლობას თავისი მამულის შვილების სახელმძღვანელოდ. რაფიელს ქართული სამწერლო ქნინდენანი მრავალია და ქართველი ხალხს აღზრდას, მის წარმომადგენლობა და ღირსეული შეტყუება და არ იცის, რომელი მათგანი ამ განჯე მის სასოგარად მოვიხსენიო. უმეტესად ღირსია ყურადღების მისი საშობლო ხეგურისა* და ის ღმე-

ველეტონი

პ. მ. მ. მ.

ვინ ხარ, შენ კაცო, რომ აქებ და მადლობა გათქმულს პოეტსა, იგი არს ღვინისგან რჩეული, სიტყვაც მას მიჰგან მოეცა; ზგარბნო წარმოგზავნილი, ამ მიუყენად მოეპეულია, უნდა ვიწმობოთ, ვით მცნება, რაც სიტყვა მისგან თქმულია, ჩვენდა მწიარობად, რომლისგან იგი არს მოვლინებული, მასა ვმადლობდეთ, ვინც დღინე გვიჩაია დაწველებული.

ახმეტელი.

ქანთიშვი ღვინის მოსავლობისა და პურის განაწილების გამო.

ჩვენის განჯის მე-233 ნომერში დაბეჭდილი იყო კორესპონდენტი კახეთიდან, რომელშიც ბნ ანაო გვიხატავს დიდს გაქირვებას იქაურის როგორც თავდაზნებურისს, აგრეთვე გლეხისს. ეს უღიღესი გაქირვება გამოიწვია ღვინის მოსავლობამ. ეს ამავე მოულოდნელი არ იყო ჩვენის საზოგადოებისათვის; ჯერ განახლებული იყო, როდესაც ისინად უნდაწეოდა ხმა ვენახების წახლებს. გამო. მეტის-მეტად ნორტო, ქარიანმა და ცივმა განახლებულმა ძლიერ დაზარალა ვენახები და თავადვე, ჯერ

ვიღებო. ვაზ, აკავახის* სიტყვა, გავაზღვრებს გამოკეთ სიგნალიზში მზად დაფუძელი პური და იქაური ალავექი მფუთს ამაზასა ყიდულობენ...

თითქმის ამისთანავე უნდაწეო მხები იმის ქართულიდანაც. ამამბებ, რომ მარტო ატენის ხეობაში ვენახებმა ცოტა თუ შეგერი მოსავალი მისცეს და დანარჩენ ადგილებში იქ ვენახები სულ წამბარა. ზოგერთი ადგალს, როგორც ქართლში, ისე კახეთში ვენახები გაფუჭებია სიტყვასაც. პურის მოსავლს არც ქართლში ეძღვებოდნენ, მაგრამ უზახრობას მებრად უჩივიან...

ღვინის მოუსავლობის გამო კახეთში ამ განჯე იმისთანავე მოვლენას ვებრადე, რომელიც ხდებოდა რუსეთის სოფლებში საშინელ სიმშობობის დროს 1891 წელში გლენ-მეტად და თავად ნენაურნი ჰყიდნენ მეტად მცირე ფასად თავიანთ საქონელსა და იმით სულს იბრუნებენ. ოც-და-ხუთ მანეთიან ფურთ ისყიდნა რვა-ცხრა მანეთად თურქულ... (ჯავახიან, № 284).

ვინც რიგინად არ იცის ჩვენის სოფლის მდგომარეობა, იგი არ დაიჯერებს, რომ უღინდობამ იგივე საშინელი უბედურება გამოიწვია ჩვენის ეკონომიურ ცხოვრებაში, როგორც უსწრაშობა, როგორც სიმშობლობის დროს; მაგრამ ჩვენდ სამწუხაროდ უნდა დავფიქროვოთ, რომ ეს სწორედ ეგრეა და საქართველოს საუკეთესო საგენაზო რაიონებში უღინობა იგივე უბედურება არის.

ამგვარი მებრად საფულისობა გავრამბობს მიზეზი არის, რომ საზოგადოდ რომ ესთავათ, სადაც საუკეთესო საგენახე ადგილებია, იქ პურის მოსავალი მეტის-მეტად ნაკლებია ჯერ ერთი იმიტომ, რომ მწერა ნიადაგი, რომელზედაც ვაზი მშვენიერად ვეგრობს და საუკეთესო ღვინის იძლევა, მაგრამ მეტად ხელს უშლის პურის მოსავლს, რადგანაც პურს კარგი ნოყიერი და ღინიერი მიწა უნდა. მეორედ იმიტომ, რომ მთავრად კახეთში და საზოგადოდ ყველგან, სადაც საუკეთესო ვენახებია, სახან-ვათესი მიწები ნაკლებად არის; რადგანაც ხენა-თესვის მეტოქეობა ვერ გაუწევი მევენახეობასთან და პური ადვილს უთმობს ვაზსა, იმიტომ, რომ, საზოგადოდ რომ ესთავათ, ვაზი უფრო დიდს მოსავლის იძებს იძლევა კახეთში. მეორე ადგილსა გამოვინებთ გლენ-კაობისაგან, როგორც სხვა შემთხვევისაგან, რომ იმით თვითანთის საკმაო პურსაც ბევრჯერ ვერ მოჰყავს და როდესაც ღვინის გაჰყიდან ხოლმე, მაშინ იმ ღვინის ფულით ყიდულობენ როგორც პურს, აგრეთვე სხვა-და-სხვა საქონელს იწევენ. ვენახის მოსავალი სწორედ ამიტომ უძღვება აგრეთვე ყოველგვარ სახელმწიფო გარდასახადს და სხვა მრავალგვარ საქონელსა ყველგან კარგად იცის, რომ ამ დროებში თუ გლენ-კაობისა და სხვა გვარ სოფლის მეურნეთ სადად ფულის შემოსავლის წყარო არა

აქვთ, მაშინ ცხოვრებაც მოუხერხებელია. დროებით მოსპობა ფულის შემოსავლის წყაროსი დიდ უბედურებას გამოიწვევს ხოლმე ხალხის საცირომობა ცხოვრებაში. 1891—92 წლების რუსეთის სიმშობლობა იმიტომ უფრო გამოიწვია მრავალსაშინელი შედეგი, რომ პურის მოუსავლობით რუსეთის ფლებს გაუწეული დიდად ერთი წყარო ფულის შემოსავლისა, რადგანაც პურის გასყიდვა ერთად-ერთს ფულის შემოსავლის წყაროს შეადგენს რუსეთის გლენის მეურნეობაში.

სწორედ ამგვარ მდგომარეობაში ჩავარდნილი ამ განჯე ჩვენის კახეთის მევენახე გლენში და თავადნი—ღვინის მოუსავლობამ შემოსავლის წყარო მოუსპობა მათ და სხვა გაქირვების გარდა უსარბოდ დასტოვა და დიდი ნაწილი ჩვენის სოფლის მეურნისა უმკველად დიომშვეა...

მეორე უბედური გარემოება ჩვენის სოფლის ცხოვრებასა, რომელიც ამ უკანასკნელ ხანებში იზიდავს ყურადღებას და რომელზედაც დაპირაბულით ყიდულობენ როგორც პურს, აგრეთვე სხვა-და-სხვა საქონელს იწევენ. ვენახის მოსავალი სწორედ ამიტომ უძღვება აგრეთვე ყოველგვარ სახელმწიფო გარდასახადს და სხვა მრავალგვარ საქონელსა ყველგან კარგად იცის, რომ ამ დროებში თუ გლენ-კაობისა და სხვა გვარ სოფლის მეურნეთ სადად ფულის შემოსავლის წყარო არა

სები, რომელიც შეეხებინა გლეხ-კაცის ყოფა-მდგომარეობას. ეს ლექსები შეუკადრებლად აზრებსა, შესანიშნავ გულსაგებებელს მოადრებებს და ცხოველყოფიერების მოვლენების აღსარებებს აღუქრავენ ყოველს უგზანაზღვრეს, არამცხოველსაგანაობის ქარავლს. შემართებულ სანატორიას ამისთანა კაცს ყველა ერთგულებაში. ნეტარება იმისთანა მომავლეს, რომელიც თავისი დეპრესიით და უაღრესი ფიქრით და შრომით თავის თავს უკვდავ სიყვარულს ნებად გაუხდის თავის ერის შემამაშობლად. ვინ არ უნდა იმისთანა კაცსა, ვინ არ უნდა ცოდნის ამისთანა ქართველობას! წარმოიდგინეთ, რა დიდი ზეობრივი სწავლა ისახეს თ. რა ფიქრის ლექსებში გლეხის შესახებ, რომელიც ის მარტავს სიყვარულსა და სიბრალულს თავისი უცრის მომძისში, — ბედისაგან დაიწყებულ და დამდაღებულ გლეხისაგან — და აღულორძინებს კაცსა სურვილისა და მოვლენობას მისის აღდგენისათვის. ლექსში: „სამშობლო ხეგურისა“ პოეტი უღვივებს კაცს სამშობლოს ერთგულს მოვლენობას და სიყვარულს. უნდა გვარწამდეს, რომ დღევანდელი უყვარს ის ხალხი, რომელსაც ამისთანა კაცებს გამოუჩენს, გავურდის და უტოცხლებს დიდხანს, რადგანაც ისინი შეადგენენ შინაგან-გლეხობისათვის დეპრესიულ საფუძვს.

შეიძლება ეს კაცს ამ 50 წლის განმავლობაში, დაუღალავად მშრომელი სამუშაო ასარგებელად, არაერთი სურათი უყარდებინა და ჯილდოს ღირსად არა ჰრაცხდა თავის შრომას, მაგრამ დროებამ და დრომაც უნდა გრძობამ დღეს თითონ დაიფარეს ეს კაცი და მისი დეპრესი. მიიღოს საქართველო დღეს შემოკრებილი და გულთი დღესსაწილობს იმის 50

წლის იუბილეს; ათას ნიარად ცდილობს საქართველო ღირსი და უმეხარითი მადლობა გამოუცხადოს თავის საყვარელსა და დღესდღეობს პოეტს. ამისათვის სხვა ქართველთა შორის ფიზიკით, ძიანა და დანა, მას, რათა ჩვენც ვივსოვოთ თავის ღრმად პატივისცემვით. ჩვენც აქ, წინაშე მდებარე, გარდაცხადებულ მისი სახელმწიფო პარაკლისი, შევევდინებო მის მოსახელე წმიდა ანგელოს რაფიელს, რათა დაიკვას შემდგენისათვის მისი სიკაცებულ მრავალ ეამერს.

ამ თვის 22-სავე ქ. განჯის საღვთისმეტყველთა იყო რაფიელის სახელმწიფო ქართული წარმოდგენა, რომელზედაც, სხვათა შორის, წაიკითხეს იუბილარის სტენდები და ლექსები: „ყაჩაყა და „სამშობლო ხეგურისა“. წარმოდგენას ხალხი ბილიად დაესწრო! ხალხში, სტენის წინ, ჩამოკიდებული იყო რაფიელის სურათი, ცხოველი ყვეოლებით შემკული. მაგრამ მარტო ამას არ გამოატყდა პატივისცემა და სიყვარული პოეტისადმი. იმ დღესვე აქაურმა ქართველობამ (როგორც თვით განჯისამ, ისე განჯის საღვთისმეტყველთა გავაგანა ადრესი და სალიტერატურო ფონდს — იუბილარის სახელობაზე 100 მან. ქაღალდის ვაჭარით ხელისმოჭერა რაფიელის სახელობაზე შემდგარ ფონდის სასარგებლოდ.

დასასრულ არ შევიძლიან არ აღვნიშნათ სიხარული ერთი გარემოება: აქაურ ქართველ საზოგადოებას წევრნი არაფერ ქართულ საქველმოქმედო და საზოგადო საქმეში ერთმანეთს არა რჩებიან უკან და შემწეობას უწყვენ ერთმანეთს როგორც ნივთიერად, ისე სპირიტუალად.

რუსეთის მსოფლიო.

გაზეთების სიტყვით, დღემდე რუსეთში პეტერბურგს მოიწვევენ ყველა გუბერნატორთა კრებას ზოგიერთ საყურადღებო აღმინისტრატულ საგანთან განსახილველად.

როგორც ვახ. „ნოვოე ვრემია“ სწერს, ვარშავის უნივერსიტეტში ხელახლად აიხრებენ საეკლესიო ისტორიის კათედრის განხანს.

გზათა სიმინისტრო, რომელიც ამჟამად იმის განხილვაშია, თუ როგორი სპეციალური სასწავლებელი დაარსოს გზათა ინჟინერების მოსამზადებლად, იმ აზრს იფარს თურმე, რომ სასწავლებელი პარიზში არსებული Ecole polytechnique-ის ტიპის იყოს.

ნარკვევა

(ფურხალ-გაზეთებიდან).

აი, რას ამბობს ერთი რუსული გაზეთი შესახებ სემინარიების უმაღლეს საერო სასწავლებელში მიღების:

მიზეზი, რომელმაც აიძულა მთავრობა მოსკოვში მთავრობის უმაღლესი სემინარიის დახურვა და სასწავლებელში მიღება, გარკვენი და დროებითი იყოს აქეთ ბევრმა წაუღია ჩირობა. მეო, — ამბობს წერილი ავტორი, — არ შეიძლება ესტუმრა, ვითომც ვინმეზიგებო კურსის დახურვებულ უფრო მომწიფებულნი იყვნენ რაიმით, ვიდრე სემინარიის კურს-დამთავრებულნი; საფუძვლიან შემკვირდნად დავატყობთ სრულიად წინააღმდეგე. პირადად გამოკიდობამ დახურვებულნი უფრო მომწიფებულნი იყვნენ რაიმით, ვიდრე სემინარიის კურს-დამთავრებულნი; საფუძვლიან შემკვირდნად დავატყობთ სრულიად წინააღმდეგე. პირადად გამოკიდობამ დახურვებულნი უფრო მომწიფებულნი იყვნენ რაიმით, ვიდრე სემინარიის კურს-დამთავრებულნი; საფუძვლიან შემკვირდნად დავატყობთ სრულიად წინააღმდეგე.

ავტორი ამ წერილისა ყოფილა პრაფესორად კიევიში ერთსა და იმავე დროს სასულიერო აკადემიაშიც და უნივერსიტეტშიაც.

უცხოეთი

იტალია. იტალიის გაზეთები გულისშემავსებელ წინათ-გარძობით არიან იტალიის. ერთი რომელიც კარესპონდენტი თავის წერილში სათაურით „ახსენი იმის შესახებ“ ამბობს, რომ რომის ოფიციალურ სფეროში დიდად შიშობენ მშვიდობიანობის დარღვევის გამო. ვახ. „ტრიბუნა“ ამტკიცებს, რომ გერმანია და სფერანგეთი საცა ერთმანეთს ომს აუტყენ და იტალია-კი შიშად არ არის. გერმანიის გაზეთებს რომელიც დღემით ატყობინებენ, რომ იტალიის მთავრობამ სიმხედრო მინისტრის წინადადებით გარდასწყვიტა მოუმატოს მკითხა ვარში ყოველ როტას ორწინადგან ოთხმოც-დაათამდე კაცი.

საზრანეთი. კლემენტინო უძღვინა ახალს სიმინისტროს წერილი.

რომლის სათაურია „გაგზავნეთ!“ კლემენტინო სწერს: „როგორც სჩანს, რეალურმთა მტრები მოსვენებას არ მიუცემენ ახალს სიმინისტრებს; ეს სიმინისტროსთვის ბედნიერი გარემოება არის, რადგანაც მისგან მოქმედებასა და მოლოდინობას მოითხოვს. თუ სიმინისტრო მხოლოდ მტრის მოგერიებით იჩენს თავს, მისი საქმე დაღუპული იქნება მრავალი ოფიცირი, რომელიც სომხეთში წესიერების აღმდგენ ჯარებში მსახურობდნენ. დღევანდელ გარემოებათა გამო ამ ამბავს დიდს ყურადღებას აქცევენ. რაღაც გაუგებარის მიზეზისა გამო 100 სომხები შეიკურს. ახალი კანონი რეპროდუცირებული პოლიტიკის წარმომადგენელად ითვლება. სივილიზაციონი, რომ იქაურ სომხთა სოფლებში მრავალი მოუკლავთ და გაუბრკელებს. ასურეთიდანაც სამწუხარო ამბავს იუწყებიან. როგორც

დეკემა

(რუსეთის დეკემბრის საგვერტოსაგან).

29 ოქტომბერი.

მთავრობის 178 მუხლის ძალით, შინაგან საქმეთა სიმინისტროს ვაჭემ დადგინა: ალკადალული იქმნას წერილ-წერილად გასყიდვა ვახ. „რუსკია ველომისტრ“-სა.

პარიზი. ოსმალეთში ამ უკანასკნელად მომდარ ამბებისა გამო საფრანგეთის ხელთა შუა ესკადრის ერთი რაზმი თავის წლიურ მოგზაურობას დაიწყებს აღმოსავლეთის ნავთსაღვურების დასაფლავებლად; ეს წრეგანდელი მოგზაურობა წარსულ წლებთან შედარებით ერთის თვით აღკრე დაიწყება. ეს რაზმი ამ დღებში გავა სამოგზაუროდ.

კოსტანბინოპოლი. ვანში ვალოდ ნაყოფი ბაზირ-ფაში, რომელიც თანამდებობიდან ინტლისის ელჩის წარდგენით იქმნა დამთხოვნით, რადგანაც სომხების წინააღმდეგ მოქმედებდა, კარგის სამსახურისათვის ოსმალეთს ორდენით იქმნა და-ჯილდოვებული. ამის გარდა დაჯილდოვებული იქმნა მრავალი ოფიცირი, რომელიც სომხეთში წესიერების აღმდგენ ჯარებში მსახურობდნენ. დღევანდელ გარემოებათა გამო ამ ამბავს დიდს ყურადღებას აქცევენ. რაღაც გაუგებარის მიზეზისა გამო 100 სომხები შეიკურს. ახალი კანონი რეპროდუცირებული პოლიტიკის წარმომადგენელად ითვლება. სივილიზაციონი, რომ იქაურ სომხთა სოფლებში მრავალი მოუკლავთ და გაუბრკელებს. ასურეთიდანაც სამწუხარო ამბავს იუწყებიან. როგორც

მისი მომავალი. მხოლოდ ჩვენი კორესპონდენტი, როგორც საზოგადოებრივი სოფლის ინტელუგენცია, დღიერი ახლო ეჭმენ ამ საქვეყნო უბედურების მიზეზებს. მათის ახრით ყველაღი დამნაშავე სოფლის მოგახშებდა და მძარცველები, წერილი მანი ვაჭრები... რასაკვირველია, არ შეიძლება რამდენიმე მანვე გაგონება არ იქონიონ ამ წერილზე ვაჭრებში, მაგრამ ბევრჯერ მათი გაგონება ერთის სოფლის საზღვარს გარეთაც არ გადის ხოლმე. პურის ფსებების დაქვეშა უფრო ძლიერ, უფრო საყურადღებო და ჩვენის სოფლის მეურნეობისათვის უფრო ძნელად დასაწავი მიზეზი და საგანი არის, ეს მიზის საკვეყნო მსოფლიო (accapit) ბაზარში უნდა მოგახსნათ. ეს ქვეყნო ბაზარი თავისი მძლავრის კლით მოქმედებს მთელს ქვეყანაში, ყველა სახელმწიფოებში ჩვენთან ერთად სჩიანა პურის ფსებების დაქვეშა: ამისთანა ჩივილი იმის ინტლისიდან, საფრანგეთიდან, გერმანიიდან და თვით ამერიკიდანაც, ყველაზე მთავრობა დიდს ყურადღებით მოექცა ამ მეურნეობისათვის მანვე ამბავს, პარალელურტემში მოქმედის დაარსა და დიდის სავნის უკანასკნელად, რუსეთში ამისთანა კომისია 8 წელიწადი მუშაობდა. ბევრი პრაქტიკები შესწავლა ბევრი აზრები წარმოიტყდა. ეს გამო, მაგრამ იგინი თითო-ერთი-ხნად იმის ამბობენ, რომ საქართველო გარემოების

ასაკლებლად კერძო სახელმწიფოებში თითქმის სრულიად უღონოდ სოფლიან თავიანთ თავს. ყველანი ამბობენ, რომ უმთავრესი მიზეზი ფაქტების დაქვეშაა მწარმოებელთა მეტროქობააო მიუღის ქვეყნის (მსოფლიო) ბაზარზედ არის შედეგი იმ ეკონომიურ ბრძოლისა, რომელსაც სხვა-და-სხვა სახელმწიფოთა მწარმოებლები ერთი-ერთმანეთს უცხადებენ საკვეყნო ბაზარზედ. ეს საკვეყნო საკუთრობა ომისა და ბრძოლის შედეგია, რადგანაც ყველა სახელმწიფო სცილობს, რაც შეიძლება ბევრი გააქვლის თავისი წარმოებისა და ამ სახით ხდება სხვა სახელმწიფოების მეტოქე...

უბირველესი მიზეზი პურის ფსებების დაქვეშა ის არის, რომ ამ უკანასკნელ წელიწადებში დიდძალი პური მიღის რუსეთიდან და სხვაგან ჩვენსა, ჩვენ ქვეყანაში წარმოება პურისა ჩვენი ქვეყნის სოფლის ბაზრიდან, არამედ თვით იმ სოფლებში ბაზრადგანაც, რომლებიც ამ უკანასკნელ დრომდის საქართველოს ბედლებად ითვლებოდნენ. ქიზიყის მუგალში რუსეთის ფქვილი მეტროქობას უწყებს იქვე მოქმედებს პურის... ბატონის ივანელოვის გამოკვლევადგანა სჩანს, რომ ტფილისში 1892 წ. მოუტანიათ სხვა-და-სხვაგვარი პური ბათუმშიდან 1. 946, 047 ფუთი და გავაგზავნიათ აქედან 74, 240 ფუთი. 1893 წ. მოუტანიათ 3. 382, 187 ფუთი, გავაგზავნიათ

130, 140, 1894 წ. მოუტანიათ 2. 836, 589 ფუთი, გავაგზავნიათ 90, 277 ფ. *) ამისთან უნდა ესტუმრო, რომ ეს პური თვისებით ჩვენს პურზედ უფრო უკეთესია, როგორც თვით გლეხები ამბობენ, უკეთესად არის გაკეთებული და დეკლარირებული უფრო თვითი და ძარღვიანია. ფსიოციკოლოგია კოტაღდქირია, მაგრამ ჩვენი ხალხი ამ ცოცხალდენს სიძვირეს ყურადღებას არ აქცევს და როდესაც კაბეთი უკეთესი შოთების გამოცხობა უნდა, ან რუსეთის ფქვილი უნდა იხმარონ, ან რამდენიმე მწიფილი მიიღონ უნდა გაორიონ ჩვენს ფქვილში. რასაკვირველია, ამოდენა გადმოსატან ხარჯს უკეთესად მორთილი ფქვილი გვსძენდა და ჩვენებურს პურს ბაზარს არ დაუგარავდა, თუ ადგილობრივი წარმოება უფრო იფარა არ უჯდოდა, ვიდრე ჩვენს—ეს იფარა მოყვანა საუკეთესო პურისა სამეურნეო ტენიონს უკეთესობის შედეგია, სხვათა შორის, მეტადვე სამხრეთ რუსეთში, სადაც რკინის გზით, სალუწავი და სათესი მანქანები ძლიერ გავრცელებულია. რადგანაც სამეურნეო ტენიონა და მეტადვე გადტან-გადმოსატანს ხარჯი საღვარეობა უფრო ნაკლებია, ვიდრე რუსეთში, რუსეთის პურს ბევრჯელ მე-

ტოქობა ვერ გაუწევია ამერიკელ და ინდოეთ-ავსტრალიის პურისათვის და რასაკვირველია, ჩვენისთანა ქვეყანაში პურის ბაზარს უფრო ადვილად ჩაივადებენ რუსეთის ვაჭრები ხელში, ვიდრე სხვაგან.

ჩვენ, რასაკვირველია, ამისთანა სიმინისტროს გარემოებას ბრძოლა უნდა გამოუვცხადოთ სამეურნეო ტენიონის გაუკეთებლობა, რომელიც გაუკეთებულ სამეურნეო მანქანების გაკეთებლობის მდებარე ხალხთა შორის ერთი უღიდესი ადგილი უჭირავს. გარდა ამისა ბევრგან საქართველოს გლეხის მეურნეობა ვერა დგას მტკიცე საძირკველზე მიწის სიკოტობის გამო. მიწის ნაკლებობა ნება-უნებლით უპირატესობას აძლევს ერთს რომელსავე სამეურნეო მქენარეს—ან ვახს, ან პურსა და თუ რომელიმე მოულოდნელმა მეურნეობის მქენარეს მოსპო მისაგალი ერთ-ერთის მქენარეს, მაშინ რადგანაც მეურნეობას სხვა რიგი წარმოება არ გვაძლავს, ერთხანად ხალხი დიდს გაკვირვებაში ვარდება. უღიდესი სავანი ჩვენის შინაგან სამეურნეო პოლიტიკისა ის არის, რომ როგორმე უნდა ვეცადოთ და გავამრავლოთ ჩვენის სოფლის მეურნეობაში მოყვანა სხვა-და-სხვა გვარ მქენარეებისა და ამისთან ერთად ხელი შევუწყოთ აწ დაქველვის სოფლის მეურნეობის აღორძინებას.

*) О хлѣбномъ кризисѣ и необходимости употребленія Сель.-хоз. биржи въ Тифлисѣ. „Давяз“. Сель. Хоз. „МН“ 72 и 73 за 1895 г.

ნიკ. ავაასიძე.

